

รายการอ้างอิงภาษาไทยบทความที่ ๑

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเพณีฮีตต์ว์แห่งภาคกับสัญลักษณ์ทางพระพุทธศาสนา

บรรณรุจิ,บรรจบ. (๒๕๔๗). “บวช” ที่มา ความหมาย และอิทธิพล. กรุงเทพฯ: คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรจบ,องค์. (๒๕๕๘). “สืบตำนาน ‘พระทองนางนาค’ ในพิธีบวชนาคเขมร,” วารสาร ศิลปวัฒนธรรม. ปีที่ ๓๗ (ฉบับที่ ๒), ๒๕-๒๖.

บรรจบ, องค์. (๒๕๖๐). ธรรมเนียมแต่งสวยก่อนบวช.กรุงเทพฯ: ศิลปวัฒนธรรม.

บุญประเสริฐ, จตุพร. (๒๕๕๖). การวิเคราะห์ตำราว่าว. (วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัย สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร).

โชติภิญโญกุล,พชระ. (๒๕๕๔). โลกทัศน์ของชาวไทยเชื้อสายมอญที่ปรากฏในพิธีกรรม งานบวช กรณีศึกษามานนครชุมน์ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี. (วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร).

กรมศิลปากร. (๒๕๘๙). เที้ยวเมืองพะม่า.กรุงเทพฯ: วชิรญาณ.

อินทรประพันธ์, นิคม.(๒๕๔๐). ศึกษาประเพณีบวชพระฮีตต์ว์แห่งภาคที่หาดเสี้ยว. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร).

จิตต์หาญ, นฤมล. (๒๕๔๖). ความเชื่อเกี่ยวกับประเพณีบวชนาคช้างของชาวกูย : กรณีศึกษามูบ้านตากกลาง ตำบลกระโพ อำเภอนาทม จังหวัดสุรินทร์. (วิทยานิพนธ์หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).

คุณชื่น,ศรีธยา. (๒๕๕๖). วิธีการสืบสานประเพณีแห่งภาคโหด ชุมชนบ้านโนนเสลา ตำบลหนองตม อำเภอกุยเฮี้ยว จังหวัดชัยภูมิ. (รายงานการศึกษาอิสระปริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น).

เหล่ามานะเจริญ, ศิริพจน์. (๒๕๕๙). บวชนาคไม่มีในอินเดีย แถมเข้าพรรษาเดิมก็ไม่ใช่ ประเพณีพุทธ. กรุงเทพฯ: ไร่ค.

โลहितกุล,ธีรภาพ. (๒๕๕๒). *ท่องแดนเจดีย์ไพร่ในพุกามประเทศ*. กรุงเทพฯ: ร่วมด้วย
ช่วยกัน.

มูลนิธิมหามกุฏราชวิทยาลัย. (๒๕๒๘). *การผนวชในรัชกาลที่ ๗ พุทธมามกะและ
นาคหลวง*. กรุงเทพฯ: พระเมรุมาศห้องสนามหลวง.

เมย์โดงทอ. (๒๕๖๑). *ขบวนแห่ นาคมอญ: การดัดแปลงภาพเจ้าชายสิทธัตถะออกบวช*.
กรุงเทพฯ: รามัญคดี.

กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๓๑). *มหาเวสสันดรชาดก ฉบับ ๑๓ กัณฑ์*. พิมพ์ครั้งที่ ๑๒,
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

หน้าพระลาน,เรือนินทร์. (๒๕๕๔). *บวชนาค พิธีกรรมไม่มีในอินเดีย-ลังกา*. กรุงเทพฯ:
คมชัดลึก.

ไอษฐ์เจษฎา, พัชรินทร์. (๒๕๕๙). *ซี่ข้างบวชนาคที่บ้านปริง*. กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยา
สิรินธร.

ปักชาสุข, อำนาจ. (๒๕๕๘). *การบวชในพระพุทธรูปศาสนา*. กรุงเทพฯ: คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ปานทอง, ทนง. (๒๕๕๓). *ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาการบวชในสังคมไทยปัจจุบัน*. (วิทยานิพนธ์
พุทธศาสนมหาบัณฑิต สาขาวิชา พระพุทธศาสนา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)

เพ็งคุ้ม, ฉัตรชัย. (๒๕๕๐). *การละเล่นม้าแห่*. พิษณุโลก : มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม.
ปิ่นทอง,สังเวียน. (๒๕๕๔). *เลี้ยงม้าแห่นาค ฐุรกิจจากใจรัก ร่วมอนุรักษ์วัฒนธรรม*.
กรุงเทพฯ: มติชน.

หอสมุดพระราชวังสนามจันทร์. (๒๕๕๖). *ม้าแห่นาค*. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สีบด้วง, มนตรี. (๒๕๖๐) *การบวชเพื่อทดแทนคุณพ่อแม่*. กรุงเทพฯ: คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ศรีหมอก,พิสุทธิ. (๒๕๕๙). *ประเพณีการบวชนาคซี่ข้าง*. กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยา
สิรินธร.

สีโมรส, อนุชิต. (๒๕๕๒). *ประเพณีบวชนาคข้าง : กรณีศึกษาบ้านตากกลาง ตำบลกระโไพ
อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัย
และพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

ศรีแสง,ศิริพร. (๒๕๓๘). *บวชข้าง: ภาพสะท้อนมิติทางสังคมและวัฒนธรรมของชาวพวน*
กรณีศึกษาชุมชนบ้านหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย
(วิทยานิพนธ์มานุษยวิทยา มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร).

สุขคตะ ใจอินทร์, เพ็ญสุภา. (๒๕๕๖). *บวชลูกแก้วปอยสาบลง ปรีศินีเนรมิตี่ม้า*
แต่่งหน้า ใสแ้วนดำ. กรุงเทพฯ: มติชน.

ต้นมหาพราน, เจริญ. (๒๕๕๘). *ประเพณีี่ข้างแห่งนาคของชาวไทยพวน จังหวัดสุโขทัย.*
กรุงเทพฯ: โอเคเนชั่น.

ทุ่งคา,ผิน. (๒๕๕๙). *พระพุทธรูปคันธารราฐสมัยรัชกาลที่ ๑ ที่ไม่ได้เกี่ยวอะไรกับศิลปะ*
แบบคันธารราฐ. วารสารศิลปวัฒนธรรม, ปีที่ ๓๘ (ฉบับที่ ๑), ๓๒-๓๓.

วิถี,พิพัฒน์. (๒๕๕๓). *สัญลักษณ์ในพิธีกรรมงานบวชของกลุ่มชาติพันธุ์ไทย-เขมร :*
กรณีศึกษาตำบลเมืองที่ อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์. (วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัย และพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสุรินทร์).

วงษ์เทศ, สุจิตต์. (๒๕๕๙). *นาคไม่ใช่คน พุทธปะทะผี แล้วต่อรองในพิธีบวชนาค.*
กรุงเทพฯ: มติชน.

ไรท์, ไมเคิล. (๒๕๕๐). *ฝรั่งคสังผี. กรุงเทพฯ: มติชน.*

อยู่โพธิ์, ธนิต. (๒๕๑๐). *สุวัฒน์ภูมิ. กรุงเทพฯ: กรมศิลปากร.*

รายการอ้างอิงภาษาไทยบทความที่ ๒

เจ้าพ่อท้าว: บทบาทของเจ้าพ่อท้าวและประเพณีแห่งเจ้าพ่อท้าวที่มีต่อชุมชน

อมรรณชศักดิ์, สุรสิทธิ์. (๒๕๖๑). *เจ้าพ่อเขาดอก: เทพารักษ์ไทยที่กลายเป็นเทพเจ้าเงิน.*
นนทบุรี: ต้นฉบับ.

ไม่ปรากฏผู้แต่ง. (๒๕๖๐). *ประวัติเจ้าพ่อท้าวสำโรง.* สืบค้นจาก http://www.chowportap.com/about_chowportap.html.

ไม่ปรากฏผู้แต่ง. (๒๕๖๐). *ประเพณีแห่งเจ้าพ่อท้าว.* สืบค้นจาก <http://www.poochaosamingprai.go.th/สถานที่ท่องเที่ยว/ประเพณีแห่งเจ้าพ่อท้าว.html>

มีกลิ่นหอม, สมชาติ. (๒๕๕๓). *วัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์และภูมิปัญญาจังหวัดสมุทรปราการ*. กรุงเทพมหานคร: กรมศิลปากร.
ณ กลาง, ศิราพร. (๒๕๕๗). *ทฤษฎีจิตวิทยา: วิธีวิทยาในการวิเคราะห์ตำนาน-นิทานพื้นบ้าน*. (พิมพ์ครั้งที่ ๓). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
เพชรบดี, บุญลือ. (๒๕๕๒). *ตำนานเจ้าพ่อท้าว [เอกสารอัตสำเนา]*. ม.ป.ท.

สัมภาษณ์

สมหมาย เขิงฉลาด. (๒๕๖๑, กุมภาพันธ์ ๑๖)
วิทยากร. (๒๕๖๐, มกราคม ๑๗)
วิโรจน์ งามเอนกนันทกุล. (๒๕๖๑, กุมภาพันธ์ ๒)
สมทรง คุณสมบัติ. (๒๕๖๑, กุมภาพันธ์ ๒)
ยงค์ศักดิ์ แต่กิจพัฒนา. (๒๕๖๑, มกราคม ๒๗)
นารี ทิวาสัมฤทธิ์. (๒๕๖๑, มกราคม ๒๗)

รายการอ้างอิงภาษาไทยบทความที่ ๓

การเดินทางของวิญญาณ: องค์กรประกอบ และบทบาทของบทร้องพิธีงเด็กของชาวจีนแต่จิวในสังคมไทย

กนกพงศ์ชัย, แสงอรุณ. (๒๕๕๔). *กตัญญูในงเด็ก และงเด็กในกตัญญู*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
กวางทางพาณิชย์, สมชัย. สัมภาษณ์. (๒๕๕๔, ตุลาคม ๑).
คณานันท์สมณาจารย์ (ป๋), พระครู. (๒๕๒๘). *ตำรางเด็กและตำรากงจิวของพระสงฆ์อนัมนิกาย*. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพฯ: กรมศิลปากร.
คุปต์ธนโรจน์, นรุฒม์. (๒๕๕๑). *บทร้องในพิธีโอยปอดะโอยโน้ตี: บทบาทในการสืบทอดวรรณกรรมนิทานจีนชุดยี่สิบสี่ยอดกตัญญู*. *วารสารภาษาและวรรณคดีไทย*, ๒๕ (ธันวาคม): ๘๗-๑๑๑.
โพธิ์สาน, อภิญญาวัฒน์. (๒๕๕๒). *สารัตถะคติความเชื่อและพิธีกรรมลาวโซ่ง*. มหาสารคาม: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

รัตนกุล, สุรียา, คุณหญิง. (๒๕๕๑). *พิธีกรรมในศาสนา เล่ม ๒*. พิมพ์ครั้งที่ ๒. นครปฐม:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหิดล.
โรท, โมเคิล. (๒๕๕๐). *ฝรั่งคลั่งผี*. กรุงเทพฯ: มติชน.
เสฐียรโกเศศ-นาคะประทีป (นามแฝง). (๒๕๕๐). *ลัทธิของเพื่อน*. กรุงเทพฯ: พิศาบ.
เสฐียรโกเศศ (นามแฝง). (๒๕๕๑). *ประเพณีเกี่ยวกับชีวิต*. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพฯ:
สยาม.

รายการหนังสืออ้างอิงภาษาไทยและภาษาจีนบทความที่ ๔

**ขนมเต๋ากับพิธีกรรมเช่นไหว้ในชุมชนตลาดน้อย กรุงเทพมหานครและชุมชน
บางเหนียว จังหวัดภูเก็ต**

ไชยพจน์พานิช, อชิรัชญ์. (๒๕๖๑). *ศาลเจ้าจีนในกรุงเทพฯ*. กรุงเทพฯ : มติชน.
จันทร์สร, กมล. (๒๕๐๖). *อิทธิพลของชาวจีนโพ้นทะเลและบทบาทของคอนจีนในประเทศไทยสมัยปัจจุบัน*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
นนท์นาท, อภิญญา. ๒๕๕๙). *ขนมเต๋่า ในเทศกาลหยวนเซียว ที่ศาลเจ้าโจวซือกง
ตลาดน้อย*. เว็บไซต์มูลนิธิเล็ก-ประไพ วิริยะพันธุ์. สืบค้นจาก [http://lek-
prapai.org/home/view.php?id=5250](http://lek-prapai.org/home/view.php?id=5250)
รัชตพัฒนากุล, นิภาพร. (๒๕๕๖). *ตลาดน้อย พัฒนาการชุมชน แจ็ก ในบางกอก*.
ศิลปวัฒนธรรม, ๒๔ (๔), ๑๖๒-๑๖๕.
สิกข์โกศล, ถาวร. (๒๕๕๗). *เทศกาลจีนและการเช่นไหว้*. กรุงเทพฯ : มติชน.
ทรงประเสริฐ, ภูวดล. (๒๕๕๗). *จีนโพ้นทะเลสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ : เลิฟแอนด์ลิฟ.
สุขสำราญ, สมบูรณ์. (๒๕๓๐). *ความเชื่อทางศาสนาและพิธีกรรมของชุมชนชาวจีน*.
กรุงเทพฯ : โครงการเผยแพร่ผลงานวิจัย ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
คณะศึกษาศาสตร์ “พ้อต่ออั้ง” และคนอื่น. (มปป.) *รวมประวัติของศาลเจ้าเซ่งเต็กเก๋ว
บางเหนียวภูเก็ตและที่มาของประเพณีพ้อต่อบางเหนียว*. มปป.

ภาษาจีน

- 丁玲玲. (2015). 泉州崇龟习俗与文化交流. 《闽南文化新探——第六届海峡两岸闽南文化研讨会论文集》, 570-574.
- 杜与德. 朱雪梅. 王国光. (2016). 浅谈中国龟文化与潮汕传统村落. 《北京规划建设》, 3, 108-111.
- 韩林. (2010). 红龟粿在台湾. 《闽台文化交流》, 22, 138-143.
- 林长华. (2015). 台湾和闽南的崇龟风俗. 《神州民俗》, 2, 31-34.
- 刘兆元. (1997). 论中国龟文化及其扭曲. 《寻根》, 6, 5-12.
- 盛律平. (2012). 龟崇拜变异的原因及其社会基础分析. 《群文天地》, 9, 169-170.
- 魏雄辉. (2014). 闽南龟粿印的吉祥表征. 《民俗艺术》, 12, 112-114.
- 魏雄辉. (2018). 从闽南龟粿印看崇龟文化. 《泉州师范学院学报》, 36(3), 22-25.
- 吴俊杰. (2015). 印象万千——龟粿印模的图案美及其民俗意韵. 《艺术生活》, 3, 42-44.

ข้อมูลสัมภาษณ์

- ชำนาญ สมั่นเรื่องศักดิ์. (๒๕๖๒, กรกฎาคม ค.ศ. ๑๕).
- ดอน ลิ้มนันท์พิสิฐ. (๒๕๖๒, กรกฎาคม ค.ศ. ๑๙).
- ประสิทธิ์ โกยศิริพงษ์. (๒๕๖๒, กรกฎาคม ค.ศ. ๑๕).
- พิมพ์ล ปรีชากรณ์. (๒๕๖๒, กรกฎาคม ค.ศ. ๒๐).
- วิภาดา ทองภิญโญชัย. (๒๕๖๒, กรกฎาคม ค.ศ. ๒๐).
- วิมล เหลืองอรุณ. (๒๕๖๒, กรกฎาคม ค.ศ. ๑๕).
- สมชาย เกตุมณี. (๒๕๖๒, กรกฎาคม ค.ศ. ๑๕).

รายการอ้างอิงภาษาไทยบทความที่ ๕

งานเขียนแนว “สาระบันเทิง” : กรณีศึกษาศาสดิสำหรับเยาวชน เรื่อง “พวกเราแปลงร่างได้” ผลงานของร้อยเอกหญิงอิติมา ช้างพุ่ม

ใบกาชฎี, จินตนา. (๒๕๕๒). *เทคนิคการเขียนหนังสือสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

ช้างพุ่ม, ร้อยเอกหญิง, อิติมา. (๒๕๕๓). *พวกเราแปลงร่างได้*. กรุงเทพฯ : นานามีบุ๊กส์ พับลิเคชั่น.

ชูพงศ์ไพโรจน์,กุลวรา. (๒๕๕๓). *การสร้างสรรค์หนังสือเด็ก*. กรุงเทพฯ : มูลนิธิไทยรัฐ. ศึกษาธิการ, กระทรวง. (๒๕๕๑). *คู่มือการเขียนเรื่องบันเทิงคดีและสาสดิสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

จารุณัฐ,สมพร. (๒๕๕๒). *คู่มือการเขียนเรื่องบันเทิงคดีและสาสดิสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

ชาวดี,สารภี. (๒๕๕๕). *รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ เรื่อง วิเคราะห์สาสดิสำหรับเยาวชน เรื่อง “พวกเราแปลงร่างได้”*. อุบลราชธานี : คณะศิลปศาสตร์.

กองทอง,ภิญโญ. (๒๕๓๒). “แนวทางการสอนการเขียนสาสดิ” ใน *เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องแนวทางการสอนการเขียนระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

โลहितกุล, อีรภาพ. ๒๕๕๔. *ก๊วจะมาเป็นสาสดิ*. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ: แพรวสำนักพิมพ์.

ภักดีผาสุข,ศิริพร. (๒๕๕๘). การผสมผสานวัฒนธรรมในหนังสือนิทานแนว edutainment [สาระบันเทิง] ภาษาไทย ใน *เรื่องเล่าพื้นบ้านไทยในโลกที่เปลี่ยนแปลง*. (น.๑๕๙). ศิราพร ณ ถกลาง. (บรรณาธิการ). กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร องค์การมหาชน.

สังข์พันธานนท์,อัญญา. (๒๕๓๙). *วรรณกรรมวิจารณ์*. กรุงเทพฯ : นาคร.

สิริสิงห์,วิริยะ. (๒๕๓๓). *การสร้างสรรค์วรรณกรรมสำหรับเด็กและเยาวชน*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

โตสังคะ,อิรวดี. (๒๕๕๓). *สาสดิและศิลป์แห่งการเล่าเรื่อง*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาวรรณคดี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

รายการอ้างอิงภาษาไทยบทความที่ ๖

“ของวิเศษ” ในวรรณกรรมไทยร่วมสมัยแนวเหนือจริง

อนันตศานต์, เสาวลักษณ์. (๒๕๕๘). อนุภาคเหนือธรรมชาติในนิทานเรื่องสังข์ทอง.

รามคำแหง ฌบัมมนุษยศาสตร์ ๓๔, ๒: ๔๒ – ๖๒.

อลิตา. (๒๕๕๗). *ทองพญามาร*. กรุงเทพมหานคร : คำต่อคำ.

บางเสณ, วรรณณา. (๒๕๓๔). *การศึกษาโครงเรื่องและอนุภาคในวรรณกรรมกลอนอ่านประเภทนิทานจากฉบับตัวเขียนที่มีในหอสมุดแห่งชาติ*. ปริญญาโทปริญญา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ชื่อมณี. (๒๕๕๔). *รากบุญ*. กรุงเทพฯ : แสงดาว.

อ้วนสกุล, ณัฐวิภา. “ข้อนรอยจีเอ็มโอ ๑๘ ปี: ภัยคุกคามอหิโตยทางอาหารของประเทศไทย”. [เว็บไซต์]. สืบค้นจาก <http://www.greenpeace.org>

แก้วแก้ว. (๒๕๕๖). *แก้ววราหุ*. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร : เพื่อนดี.

คำชู, ณัฐา. (๒๕๕๗). *ร่องเท้าในวรรณคดีไทย*. *วรรณวิทัศน์* ๑๔, พฤศจิกายน: ๑๓๐– ๑๔๙. “โคบุตร”. [เว็บไซต์]. สืบค้นจาก <http://vajirayana.org/>

มังมุล, วชิรวิชัย. (๒๕๕๓). อนุภาคในนิทานคำกลอนเรื่องพระคาวุต: การศึกษาเปรียบเทียบเกี่ยวกับอนุภาคในนิทานไทย. *ดำรงวิชาการ* ๙, ๑: ๑๓๑-๑๘๘.

ณ กลาง, ศิราพร. (๒๕๕๒). *ทฤษฎีคติชนวิทยา วิธีวิทยาในการวิเคราะห์ตำนาน-นิทานพื้นบ้าน*. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปัจจุสานนท์, สรिता และ ทานตวณิช, ทัศนีย์. (๒๕๖๐). การสร้างสรรค์อนุภาคความวิเศษในนวนิยายมหัศจรรย์เรื่อง เดอะไวท์โรด. *มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์* ๒๕, ๔๗: ๑๔๙-๑๗๐.

พระเสถียร, เอื้อนทิพย์. (๒๕๒๙). *การศึกษาเชิงวิเคราะห์แบบเรื่องและอนุภาคในปัญญาสาตก*. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, ภาควิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พงศกร. (๒๕๕๕). *กุหลาบรัตติกาล*. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : กู๊ฟ พับลิชชิ่ง.

พงศกร. (๒๕๕๘). *เพชรอัคนี*. กรุงเทพฯ : กู๊ฟ พับลิชชิ่ง.

- พงศกร. (๒๕๕๘). *สร้อยแสงจันทร์*. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : กวีฟ พับลิชชิง.
- พั้วพัฒนกุล,ชนกพร. (๒๕๕๓). “ของวิเศษ” และ “สิ่งประดิษฐ์” ในพระอภัยมณี:
การบรรจบกันระหว่างจินตนาการกับวิทยาการ. ใน *สุนทรภู่*. นครปฐม:
สาขาวิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เรืองรอง,อัศวิทย์. (๒๕๓๙). *การศึกษาเชิงวิเคราะห์วรรณกรรมเรื่องแก้วหน้าม้า*.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, ภาควิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนทรภู่. (๒๕๕๓). *พระอภัยมณี*. กรุงเทพมหานคร : องค์การค้าของ สกสค.
- ต้นติพิมล, ขนิษฐา. (๒๕๓๕). *วิเคราะห์ความเชื่อเชื่อในนิทานคำกลอนของสุนทรภู่*.
ปริญญาานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (๒๕๕๖). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๕*
เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธี
มหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๗ รอบ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๕. กรุงเทพฯ:
ราชบัณฑิตยสถาน.
- ฐิตะฐาน,ศิริพร. (๒๕๓๒). ลักษณะเนื้อหาวรรณคดีไทย. ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาไทย*
ศึกษา : อารยธรรม หน่วยที่ ๖-๑๑. พิมพ์ครั้งที่ ๑๓. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ฐิตะฐาน ณ ถกลาง,ศิริพร. (๒๕๓๙). *ในห้องถิ่นมีนิทานและการละเล่น...การศึกษาคติชน*
ในบริบททางสังคมไทย. กรุงเทพฯ: มติชน.
- ยี่บุญยันต์,สุภาวรรณ .(๒๕๕๘). *วิเคราะห์บทบาทของวิเศษในบทละครนอก*. (ปริญญา
นิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).

รายการอ้างอิงภาษาไทยบทความที่ ๗

สตรีในเพลงร่ำวงมาตรฐานของท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม

กรมศิลปากร. (๒๕๓๔). *ชีวิตและงานของสุนทรภู่ ฉบับกรมศิลปากรตรวจสอบชำระใหม่*.

พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพฯ: ศรุสภา.

กรมศิลปากร. (๒๕๔๗). *สตรีสำคัญในประวัติศาสตร์ไทย*. กรุงเทพฯ: กรมศิลปากร.

กรมศิลปากร. (๒๕๖๐). *การสาธิตร่ำวงมาตรฐานฉบับกรมศิลปากร โดย ดร.ศุภชัย จันทร์สุวรรณ และ อ.สุวรรณณี ชลานุเคราะห์*. [CD-ROM]. กรุงเทพฯ: โอเอเซียนมีเดีย.

กฤษฎสุนทร, ทิพย์พญ. (๒๕๕๔). *สายธารแห่งการศึกษาการปรับตัวทางวัฒนธรรม*.

ใน *สื่อพื้นบ้านศึกษาในสายตานักวิทยาศาสตร์*. แก้วเทพ, กาญจนา,

พงศ์กิตติวิบูลย์, สุชาติ และ กฤษฎสุนทร, ทิพย์พญ. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

โกศินานนท์, เรณู. (๒๕๔๕). *นาฏศิลป์ไทย*. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

เครือทอง, ปรามินทร์. (๒๕๔๓). “ร่ำวง” อาวุธของจอมพล ป. ที่ใช้ต่อสู้ญี่ปุ่น. *ศิลปวัฒนธรรม*, ๒๑ (๓), ๙๖-๙๗.

จงสถิตย์วัฒนา, สุจิตรา. (๒๕๔๙). *เจิมจันทร์กัณฑ์สดาล ภาษาวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย*.

พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชุมนุมเรื่องพระลอ. (๒๕๑๓). กรุงเทพฯ: ศิวพร.

บุญจันทร์เพ็ชร์, พรเทพ. (๒๕๕๘). *ประวัตินาฏศิลป์ไทย: ภาคกลาง*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องตั้งเพิ่มกรรมการสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ. ๒๔๘๕, ๒๔ พฤศจิกายน. *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ ๕๙ ตอนที่ ๗๓. หน้า ๒๙๐๓ - ๒๙๐๔.

ประกาศสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ เรื่องแต่งตั้งกรรมการประจำสภาวัฒนธรรมฝ่ายหญิง. ๒๔๘๖, ๑๓ เมษายน. *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ ๖๐ ตอนที่ ๒๒. หน้า ๑๔๕๗ - ๑๔๖๐.

ประกาศสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ เรื่องแต่งตั้งประธานสำนักวัฒนธรรม. ๒๔๙๑, ๙ พฤศจิกายน. *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ ๖๕ ตอนที่ ๖๕. หน้า ๓๖๓๐.

พันธุเมธา, นววรรณ. (๒๕๕๐). *คลังคำ*. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพฯ: อมรินทร์.
ภัทรเดชไพศาล, อติภพ. (๒๕๖๐, ๒๕ พฤศจิกายน) การศึกษาไทยกับพระราชวิจารณ์
ของกรมพระนครพิชัย. *สยามรัฐ*. น. ๘.
รักษมณี, กุสุมา และคณะ. (๒๕๕๐). *ศักดิ์ศรีและความอับอายในวรรณกรรมไทย*.
กรุงเทพฯ: แม่คำผาง.
ราชบัณฑิตยสถาน. (๒๕๕๖). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๕*.
พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
เรื่องรักษัลิขิต, ชลดา. (๒๕๕๕). *อ่านลิลิตพระลอ ฉบับวิเคราะห์และถอดความ*.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
เรื่องรักษัลิขิต, ชลดา. (๒๕๕๙). *วรรณคดี*. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
วิริยศักดิ์พันธุ์, จิรพร. (๒๕๕๐). นโยบายวัฒนธรรมของจอมพล ป. พิบูลสงคราม:
ลัทธิชาตินิยมกับผลกระทบทางสุนทรียทัศน์. ใน *การสัมมนาหัวข้อ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม กับการเมืองสมัยใหม่* (น. ๒๓๖-๓๑๖).
เกษตรศิริ, ชาญวิทย์., เพชรเลิศอนันต์, อารังศักดิ์., และ พงศ์พนิตานนท์, วิภัลย์
(บรรณาธิการ). กรุงเทพฯ: มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.
ศยามานนท์, ศรีวรรณ. (๒๕๒๙). ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม ผู้ก่อตั้งสภาสตรี
แห่งชาติ ใน *ตรีทศวรรษสาร สภาสตรีแห่งชาติในพระบรมราชินูปถัมภ์
ครบ ๓๐ ปี*. น. ๒๑-๒๖. กรุงเทพฯ: เทคนิค.
สินธุ์, อารยา. (๒๕๕๖). สิทธิสตรีไทย จากวันวาน...ถึงวันนี้. *สกุลไทย*, ๔๙, (๒๕๒๕),
๓๕-๓๖.
สุจฉายา, สุกัญญา. (๒๕๕๕). *เพลงพื้นบ้านศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ: โครงการ
เผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน. (๒๕๕๕). พิมพ์ครั้งที่ ๑๙. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์พิมพ์.
อนุสรณ์ในงานเสด็จพระราชดำเนินพระราชทานเพลิงศพท่านผู้หญิงละเอียด
พิบูลสงคราม ป.จ. ม.ว.ม. ป.ช. ณ เมรุวัดพระศรีมหาธาตุวรมหาวิหาร
วันอังคารที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๒๗. (๒๕๒๗). กรุงเทพฯ: ศูนย์การพิมพ์.

อัญชลีนุกุล, สุนันท์. (๒๕๕๗). *ระบบคำภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อาภรณ์สุวรรณ, ธเนศ. (๒๕๕๐). นโยบายวัฒนธรรมของจอมพล ป. พิบูลสงคราม. ใน *การสัมมนาหัวข้อ จอมพล ป. พิบูลสงคราม กับการเมืองสมัยใหม่* (น.๒๒๙). เกษตรศิริ, ชาญวิทย์., เพชรเลิศอนันต์, อารังศักดิ์., และ พงศ์พนิตานนท์, วิกัลย์ (บรรณาธิการ). กรุงเทพฯ: มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.

เอี่ยมสกุล, ฉันทนา. (๒๕๓๓). *ศิลปะการออกแบบท่ารำ (นาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์)*. กรุงเทพฯ: โครงการทุนสนับสนุนเขียนตำรามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

รายการอ้างอิงภาษาไทยบทความที่ ๘

หนังสือพิมพ์ไทยกับกรอบการรายงานข่าวที่ส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของผู้สูงอายุ

แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ประเทศไทย. (๒๕๖๒). *หลักการและวิสัยทัศน์*. [เว็บไซต์].

สืบค้นจาก <https://www.amnesty.or.th/>

อนวัชศิริวงศ์, ธีรนนท์, วิวัฒน์านุกุล, เมตตา และ เขยจรรยา, พัชนี (๒๕๕๒). *แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.

บุญมีศรีสง่า, มนัสสินี และ สดชื่น, มินตรา. (๒๕๖๐). *รูปแบบการใช้สื่อโซเชียลมีเดียของผู้สูงอายุในสังคมไทย กรณีศึกษาเขตกรุงเทพฯ* [เว็บไซต์]. สืบค้นจาก http://repository.rmutr.ac.th/bitstream/handle/๑๒๓๕๕๖๗๘๙/๘๐๐/rmutrconth_๑๕๓.pdf?sequence=๑&isAllowed=y

บุญศิริพันธ์, มาลี. (๒๕๕๖). *วารสารศาสตร์เบื้องต้น: ปรัชญาและแนวคิด*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

จักกะพาก, รัตนา และ สัจจโสภณ, ระวี. (๒๕๕๕). *สื่อเพื่อผู้สูงอายุในประเทศไทย: สภาพการณ์ปัจจุบัน ความคาดหวัง แนวโน้มในอนาคตและการกำหนดยุทธศาสตร์เชิงรุก*. เอกสารโครงการวิจัย. คณะนิเทศศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิทยาลัยการจัดการ, มหาวิทยาลัยมหิดล. (๒๕๖๑). *การวิจัยทางการตลาดเกี่ยวกับการใช้งานสื่อต่าง ๆ ในผู้สูงอายุ*. เอกสารโครงการวิจัย, อ่างใน ไทยโพสต์

- (๒๔ กันยายน ๒๕๖๑). การตลาดพิชิตใจสูงวัย. [เว็บไซต์]. สืบค้นจาก <https://www.thaipost.net/main/detail/๑๘๒๔๔>
- กรมกิจการผู้สูงอายุ. (๒๕๖๑). ยุทธศาสตร์กรมกิจการผู้สูงอายุ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. กรุงเทพฯ: สามลดา.
- หลุยยะพงศ์, กัจจ. (๒๕๕๓). การสื่อสารกับวาทกรรม อัตลักษณ์ผู้สูงวัยในสังคมไทย. (วิทยานิพนธ์ดุสิตวิทยบัณฑิต). คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ, ประเทศไทย.
- กระทรวงการต่างประเทศ. (๒๕๕๑). ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน [Universal Declaration of Human Rights]. [เว็บไซต์]. สืบค้นจาก <http://humanrights.mfa.go.th/upload/pdf/udhr-th-en.pdf>
- สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ. (๒๕๕๙). จริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๕๙. [เว็บไซต์]. สืบค้นจาก <http://www.presscouncil.or.th/>
- เครือข่ายองค์กรบริหารงานวิจัยแห่งชาติ. (๒๕๕๖). วิจัยรายประเด็นด้านผู้สูงอายุและสังคมสูงอายุ (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๕๙). เอกสารแจก. ม.ป.ท.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (๒๕๖๑). แถลงข่าว “สถิติบอกอะไร ผู้สูงวัยปัจจุบันและอนาคต”. [เว็บไซต์]. สืบค้นจาก http://www.nso.go.th/sites/๒๐๑๔/Pages/Press_Release/๒๕๖๑/N๑๐-๐๔-๖๑-๑.aspx
- นรินทร์ นำเจริญ. (๒๕๕๙). ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการรายงานข่าว. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พันธุ์สุภาวรรณ, สโรช และ กาญจนกิจสกุล, ชไมพร (๒๕๕๗). การประกอบสร้างภาพลักษณ์ของผู้สูงวัย. วารสารสังคมศาสตร์, ๑๐ (๑), หน้า ๙๓-๑๓๖.
- กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ. (๒๕๖๒). ร่างแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๔. [เว็บไซต์]. สืบค้นจาก http://www.rlpd.go.th/rlpdnew/images/rlpd_๑๖/plan/plan๔edit.pdf
- ทรัพย์อินทร์, ระวีวรรณ และ เคารพธรรม, ญาศินี. (๒๕๖๐). สื่อกับผู้สูงวัยในประเทศไทย. วารสารนิเทศศาสตร์ อุดมศึกษบัณฑิตย, ๑๑(๒), หน้า ๓๖๗-๓๘๗.

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ). (๒๕๕๖). TDRI Factsheet ๑๕: เมื่อคนไทยจำนวนน้อยลง แต่คนแก่มีมากขึ้น เราต้องเตรียมตัวอย่างไร. [เว็บไซต์]. สืบค้นจาก<https://tdri.or.th/๒๐๑๓/๐๖/tdri-factsheet-๑๕-๒/> ติระโคตร, สุวิช และ พลนิกกรกิจ, วีรพงษ์. (๒๕๖๑). พฤติกรรมการใช้และการรู้เท่าทัน อินเทอร์เน็ตและทัศนคติการใช้เนื้อหาด้านสุขภาวะบนอินเทอร์เน็ตของผู้สูงอายุ. วารสารการพยาบาลและการดูแลสุขภาพ ๓๖ (๑), หน้า ๓๒-๔๐. วิทยาลัย, สุรสิทธิ์. (๒๕๖๑). *หลักและเทคนิคงานข่าว*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.